

EPISTOLA COLLEGII

A Választmány hírlevele

2025. 05. 10.

Kedves Collegisták!

Az alábbiakban a collegiumi Választmány hírlevelét olvashatjátok.

A mai hírlevélben a következő témákról lesz szó:

1. Filmajánló

Szerző: Zsova Levente

2. Szerkesztői utószó

Szerzők: Baranyai Lili, Németh Enikő

További eseményeket, ajánlókat az [Uránba](#) vagy a Kommunikációs Bizottság email címére várunk.

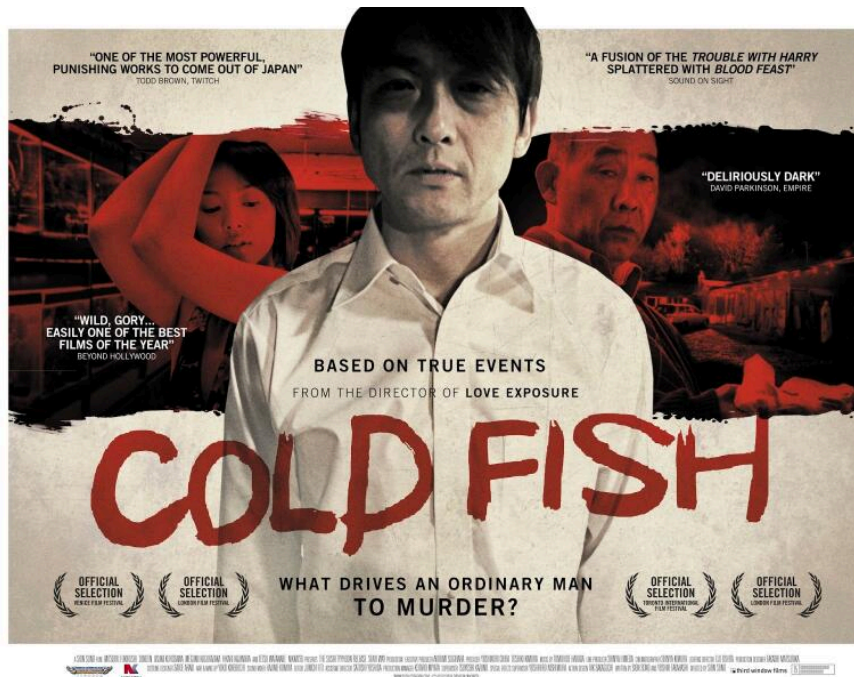
Szerkesztette: Németh Enikő, Baranyai Lili.

1. Filmajánló

Ha ma azt mondom, hogy japán mozgókép, sokaknak az animék jutnak az eszébe. Az animék robbanó népszerűségéből a japán élıszereplős filmek ordibálása csak halk zúgásként tör fel, pedig ha az ember jobban hegyezné a fülét, akkor valójában csodás dallamokra találna. Eme dallamok egyik énekesé az egyedi hangú Sion Sono. Sion Sono filmográfiája szinte minden műfajon átível, és ez egyáltalán nem túlzás. Rendezett ő nagyon bugyuta vígjátékot, egzisztenciális drámát, horrort, yakuza filmet, filozofikus *mindfuck*-ot, pornót és még nagyon sok mást. Vannak filmjei, melyeknek már egyetlen képkockájáról meg lehet mondani, hogy „na, ez Sono”, más munkáiról viszont csak a stáblista után derül

ki, hogy ő áll mögöttük. Annak ellenére, hogy filmes palettája ennyire sokszínű és változatos, mindegyik művében van egy állandó színárnyalat, a japán emberek megbotránkoztatása. Alkotásainak nem titkolt célja, hogy feltárja, mit is rejt valójában azon szépségesen szabályos felszín, amelyet az 1950-es évek japán mozgóképei közvetítettek a japánokról. Sono fénylő kincs helyett a káosz mélyen rothadó forrását találja. Ez alól nem kivétel a *Hideghal* sem. 2010-ben járunk. Sono már túl van az első sikerén, a 2001-es *Öngyilkosok klubján*, ráadásul épp két éve készült négy órás *magnum opusa*, a *Love Exposure*, amely a kritikusok által is elismert rendezővé emelte. Még ereje teljében van, nagyon sok filmötlete van, nagyon sok műfaj és téma, amihez még nem nyúlt. Ilyen műfaj például a thriller, és ilyen témák a család és a férfi szerepe a japán társadalmi rendszerben. Már csak az inspiráció hiányzott egy jó forgatókönyvhöz, amelyre nem is kellett sokat várnia, hiszen emlékeiben élénken élt egy 15 évvel korábbi eset: egy kisállat-kereskedést vezető házaspár, Sekine Gen és Hiroko Kazama brutális gyilkosságsorozata. Ősszel már debütál is a film a Velencei Nemzetközi Filmfesztiválon. A film alapfelütése nem annyira elütő a műfaj többi alkotásától. Nobuyuki egy kis trópusi halkereskedés tulajdonosa. Egy egyszerű, átlagos japán ember - udvarias, gátlásos, gyengén megfelelési kényszeres, szorgalmas. Előző házasságából van egy tinédzser lánya, Mitsuko, aki nem jön ki jól mostani feleségével. Egyszer Mitsukot lopáson kapják. A sértettet egy Murata nevű, meglepően barátságos, a család számára idegen ember győzi meg arról, hogy engedje el a lányt következmények nélkül. Elég hamar kiderül, hogy Murata is egy trópusihal-kereskedés tulajdonosa, csak sokkal sikeresebb, mint Nobuyuki. Murata felajánlja, hogy társuljanak – Nobuyuki hálából igent mond. A főszereplőnek ez a döntése igen hamar meglepő irányokba tereli az életét, mert kiderül Muratáról, hogy ő mégsem az az ember, akinek mutatja magát. A film egyik legnagyobb ereje az azt átjáró, egyre fokozódó feszültség, ami nemcsak a néző izgatottsági állapotát formálja, hanem Nobuyuki karakterét is. A végén, a feszültség kulminálásában már rá sem ismerünk főszereplőnkre. A történet végső tanulsága elsőre úgy látszik, mintha egy már-már közhelyre futna ki, de garantálom, a nézőt ez cseppet sem zavarja, mert azt olyan egyedien, szavakkal nem leírható módon tálalja, ahogyan eddig (és valószínű, hogy ezek után is) senki. Mellesleg többszöri átgondolás után sokkal többet talál benne az ember tartalmilag, mint egy közhely. A *Hideghal* egy nem könnyen nézhető, igen megterhelő és nagyon megosztó film, mert meg akarja botránkoztatni néző-

jét. Viszont még azt is egy felejthetetlen élménnyel ajándékozta meg, akinek nem tetszett a film. Ha felkeltette az érdeklődésedet ez a kis ajánló, akkor szeretettel várlak a filmklub következő alkalomára, május 14. (szerda) 20:15-re a Tégébe, ahol ezt a csodát levetítjük, és majd kibeszéljük.

2. Szerkesztői utószó

A fent olvasható filmajánló a májusi Epistola részeként, azonban kóbor apácák megtévesztése végett külön kiküldött cikk gyanánt jelenik meg. A szerkesztők sem cáfolni, sem megerősíteni nem tudják a tényt, hogy elfelejtették kiküldeni a többi cikkel együtt.

Kellemes olvasást, filmezést, vizsgakészülést és nyarat kívánunk!

Eni & Lili

[Eötvös József Collegium](#)

ejc.valasztmany@gmail.com
kommunikacio@eotvos.elte.hu

Amennyiben nem szeretnél több hírlevelet kapni, a lemondási szándékodat az alábbi linken tudod jelezni:

[Leiratkozás](#)